

Konfliktrådet

SLT-håndboken

Samordning av Lokale rus- og kriminalitetsforebyggende Tiltak

Veileder utgitt av
Sekretariatet for konfliktrådene

21.6.2021

Sekretariatet for konfliktrådene

Møllergata 16
0179 Oslo
www.konfliktraadet.no
22 77 70 01

—

SLT-håndbok 2021

1

Sist oppdatert 21.05.2021

Innhold

Innledning.....	3
1 Hva er kriminalitetsforebygging?.....	4
2 SLT – En modell for samordning	6
2.1 Organisering	7
2.1.1 Det styrende nivået: Styringsgruppen / politiråd	8
2.1.2 Det koordinerende nivået: Koordineringsgruppen	9
2.1.3 Det utførende nivået: Det praktiske nivået.....	10
2.2 Forutsetninger	12
3 SLT-koordinator	13
3.1 Samordne, systematisere og koordinere	13
3.2 Innhente informasjon og kunnskap om oppvekstmiljøet	14
3.3 Vurdere og initiere tiltak	16
3.4 Samordne og koordinere tjenestene	16
4 Strukturert SLT-arbeid	18
4.1 Årshjul og en oversiktlig arbeidsplan	18
4.2 Handlingsplaner og tiltaksplaner	19
4.3 Evaluere	20
4.4 Dokumentere	20
5 SLT og politiråd.....	22
5.1 Hva er politiråd?.....	22
5.2 Hvorfor er politiråd viktig?	22
5.3 Hvem sitter i politirådet?	22
5.4 Hvem leder politirådet?	22

5.5	Hvilke saker tas opp i politirådet?	22
5.6	Digital samhandling og fysiske møter	23
5.7	Samarbeidsavtaler	23
5.8	Utvikling av politirådene	23
5.9	Politiråd og SLT	23
5.10	Politirådet som SLT-styringsgruppe	23
5.11	Politikontakter	24
6	SLT og ungdomsordinator (UK) i Konfliktrådet	25
6.1	Ungdomsoppfølging og ungdomsstraff	25
7	Den viktige huskelisten	27
8	Mediekontakten.....	28
8.1	Gjør journalistene gode.....	28
8.2	Respekter journalistens fag	28
8.3	Forbered deg	28
9	Taushetsplikten.....	29
9.1	Unntak fra taushetsplikten	29
9.1.1	Samtykke	29
9.1.2	Anonymisering.....	29
9.1.3	Særlige unntak fra taushetsplikten i forvaltningsloven § 13 b.....	30
9.2	Hva plikter du å melde videre?	30
9.2.1	Generell avvergingsplikt	30
9.2.2	Varslingsplikt til politiet/påtalemyndigheten	31
9.2.3	Meldeplikt til barnevernet.....	31
9.2.4	Taushetsplikten i SLT-samarbeidet	31

Innledning

Denne håndboken beskriver SLT-modellen. SLT står for:

Samordning av Lokale rus- og kriminalitetsforebyggende Tiltak.

Modellen sikrer bedre kommunikasjon på tvers av nivåer og tjenester i det kriminalitetsforebyggende arbeidet. Alle norske kommuner kan ta i bruk SLT- modellen. Rus- og kriminalitetsforebygging handler om å satse systematisk på å unngå kriminalitet i stedet for å reparere i ettertid. Det handler om å analysere hvor og hvordan problematisk atferd og kriminalitet oppstår, for deretter å sett inn konkrete tiltak rettet mot årsakene.

Effektiv forebygging krever samarbeid på tvers av etater. Skal vi lykkes med å skape et tryggere samfunn, må kommunen, politiet, andre offentlige etater, næringslivet og frivillige organisasjoner samarbeide om dette. Vi har alle et ansvar for økt trygghet til fellesskapets beste.

I denne håndboken finner du informasjon om SLT-modellen, koordinatorrollen samt **rus- og kriminalitetsforebygging**. Det henvises også til nettsider hvor man kan finne ytterligere informasjon om for eksempel handlingsplaner, avtaler mellom kommune og politi og en rekke praktiske eksempler fra lokalt kriminalitetsforebyggende arbeid.

Kapitlet om SLT og politiråd inneholder kunnskap om SLT- og politikontaktsamarbeid og det er viet et kapittel om SLT-koordinators samarbeid med ungdomskoordinatorene i konfliktrådet. Den viktige huskelisten har en liten boks kalt «startgass». Den er spesielt til deg som er ny i stillingen som SLT-koordinator. I kapitlet om taushetsplikten finner du nyttige tips fra en rekke erfarne SLT-koordinatorer og lokalt politi som vi håper vil gjøre denne håndboken levende og operativ.

Dette må til når din kommune skal iverksette SLT-modellen

Det må ansettes en **SLT-koordinator** på heltid eller deltid. Koordinatoren sikrer at alle som driver rus- og kriminalitetsforebyggende arbeid møtes regelmessig, oppnår en felles problemforståelse og samordner sine tiltak.

Det må etableres en **styringsgruppe** der ledelsen i kommunen og politiet sammen angir klare mål og prioriteringer for rus- og kriminalitetsforebygging i sin kommune, og innlemmer disse målene i planverket.

Det må etableres en **koordineringsgruppe** på virksomhets-/enhets-/mellomledernivå. Gruppen avdekker problemer og utfordringer og setter inn ressurser for målrettet innsats – i tråd med rammene fra styringsgruppen.

Det bør etableres et nivå for alle som er i direkte kontakt med barn og unge. **Utførernivået** består av ansatte i kommunens egne virksomheter og forebyggende politi. Her regner vi også med frivillige organisasjoner, trossamfunn og næringslivet. På dette nivået kan det også dannes tverrfaglige arbeidsgrupper ved behov.

1 Hva er kriminalitetsforebygging?

Kriminalitetsforebygging handler om å satse systematisk på å unngå kriminalitet i stedet for å reparere. Det handler om å analysere hvor og hvordan problematisk atferd og kriminalitet oppstår, for deretter å sette inn konkrete tiltak rettet mot årsakene til problemene.

Innsatsen må være mangfoldig og rettes mot både sosiale miljøer, enkeltpersoner og fysiske omgivelser. Å sikre gode og stimulerende oppvekstvilkår for barn og unge, samt sørge for tidlig hjelp og støtte vil kunne bidra til mindre problematferd, rusmisbruk og kriminalitet.

Kriminalitet er ofte nært knyttet til andre problemområder. Forebygging av kriminalitet henger nært sammen med samfunnets generelle forebygging. For eksempel vil tiltak for å forebygge utenforskap eller rusmisbruk blant unge, også forebygge kriminalitet.

En gjennomtenkt forebyggende innsats sparer mennesker og lokalsamfunn for store tap, og gir positive ringvirkninger langt utover de barna og ungdommene som er mest sårbare. Målet er å forebygge kriminalitet og andre problemer som kan koste både enkeltmennesket og samfunnet dyrt.

Effektiv forebygging krever samarbeid på tvers av etater. Skal vi lykkes med å skape et tryggere samfunn, må kommunen, politiet, andre offentlige etater, næringslivet og frivillige organisasjoner samarbeide om dette. Vi har alle et ansvar for økt trygghet til felleskapets beste.

Mye viktig rus- og kriminalitetsforebyggende arbeid skjer lokalt, når kommune og politi samordner sin innsats og sine ressurser. SLT- og politirådsarbeidet handler om nettopp dette. Ved å sikre gode og stimulerende oppvekstvilkår for barn og unge, og sørge for tidlig hjelp og støtte, vil vi kunne bidra til mindre problematferd, rusmisbruk og kriminalitet.

Forebyggingsbegrepet handler om innsatsen som gjøres for å unngå at problemer oppstår eller forverres. Begrepet brukes på flere måter i ulike fagmiljøer, og er vidt og vagt. Derfor er det lurt å definere hva det er man egentlig snakker om når man skal samarbeide på tvers av fag etater om kriminalitetsforebygging.

Tenk i tre trinn

1

Byggende virksomhet dreier seg om store og brede samfunnsbyggende tiltak, rettet mot alle som vokser opp. Samfunnet skal gjennom gode oppvekstvilkår legge til rette for at alle barn blir sett, forstått og respektert. Det primære eller universelle forebyggende arbeidet som retter seg mot hele befolkningen, dreier seg om grunnleggende rammevilkår, som trygge og gode skoler, barnehager og fritidstilbud samt gode venner og fungerende familier.

3

Det **kriminalitetsforebyggende** innsatsområdet er i større grad målrettet mot situasjoner og miljøer som er særlig utsatte og som står i fare for å begå, eller allerede har begått kriminalitet.

Innsatsen bør prioritere tiltak med dokumentert eller erfaringsbasert effekt.

Det meste av den tertiære eller indikative/indiserte forebyggingen skjer her.

2

Når det byggende ikke er tilstrekkelig, er det behov for **forebyggende** tiltak, som når noen mobbes, faller utenfor eller ikke har foresatte som passer på. Det forebyggende innsatsområdet har som mål å svekke en definert risiko. Det meste av selektiv og sekundær forebygging handler om dette. Fremdeles dreier det seg om generell forebyggende virksomhet som ikke spesifikt er rettet mot rus- eller kriminalitetsforebygging.

2 SLT – En modell for samordning

SLT står for **S**amordning av **L**okale rus- og kriminalitetsforebyggende **T**iltak.

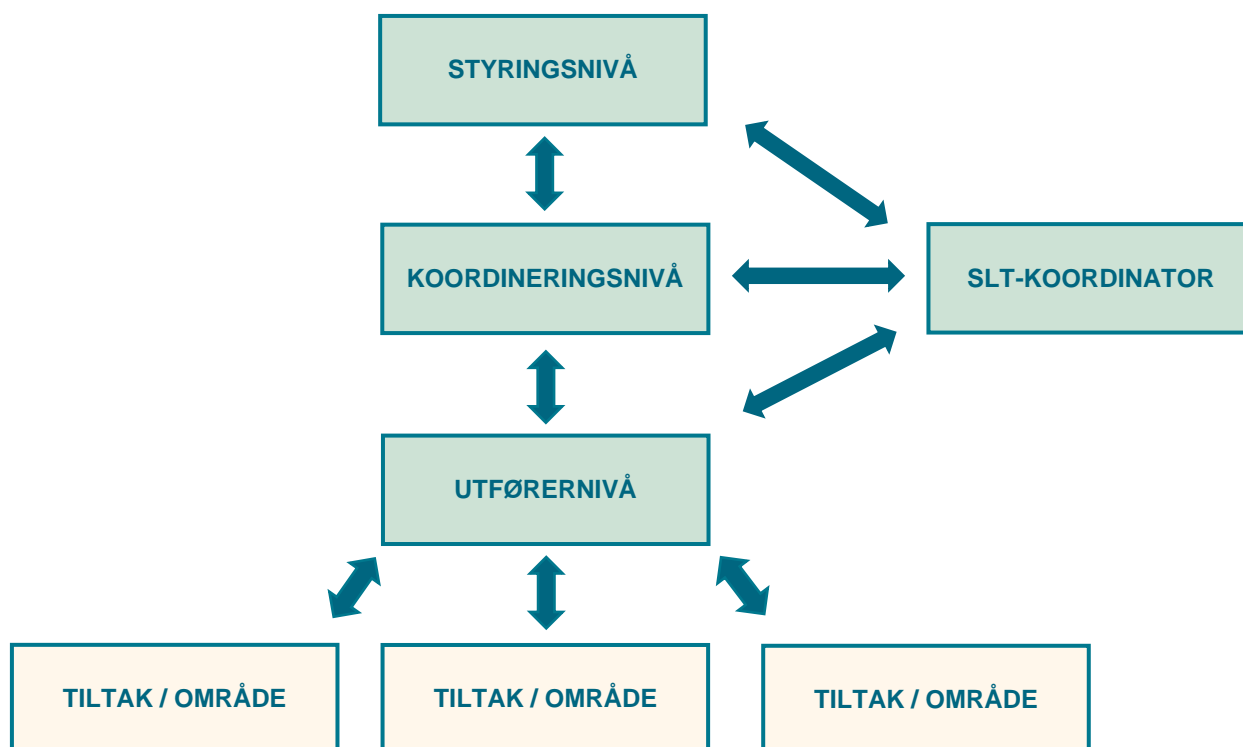
Modellen er utviklet av det Kriminalitetsforebyggende råd (KRÅD) til bruk i norske kommuner, og har sitt utspring fra den danske SSP-modellen (Skole, Social, Politi). Alle kommuner i Norge kan ta i bruk SLT-modellen i sitt rus- og kriminalitetsforebyggende arbeid.

SLT-modellen skal samordne lokale rus- og kriminalitetsforebyggende tiltak for barn og unge. Det er mange, både enkeltpersoner og offentlige instanser, som bidrar i dette arbeidet. Modellen skal sørge for å koordinere kunnskap og ressurser mellom politiet og relevante kommunale enheter. Også næringslivet og frivillige organisasjoner hører med i dette nettverket.

For å oppnå effektive tiltak for barn og unge er det spesielt én ting som er viktig: Alle berørte parter må ha en felles forståelse av problemene og hvordan de best kan løses. Hvis alle som jobber forebyggende i et lokalsamfunn har tett kontakt med hverandre, vil utsatte barn og unge få raskere, mer helhetlig og bedre tilpasset hjelp. Ulike aktører har ofte ulike tilnæringsmåter. Målet med SLT-modellen er at de forebyggende ressursene som finnes, utnyttes best mulig i et koordinert samspill.

Gjennom SLT-modellen kan din kommune bidra til å bygge gode oppvekstvilkår for dagens barn og unge.

SLT-modellens struktur kan illustreres slik:

2.1 Organisering

SLT-modellen må forankres på øverste nivå i kommunen og politiet. Lokal politileder samt rådmann og ordfører må være helt sentrale på det styrende nivået, og bruke sin myndighet for å sikre gjennomføring av SLT- arbeidet. For å bli godkjent som en SLT-kommune kreves det et kommunalt vedtak og en bekreftelse fra lokalt politi eller politiråd om forpliktende deltakelse.

Modellen er avhengig av en egen koordinator. Dette er helt nødvendig for å sikre at SLT-nettverket har en pådriver og inspirator som sammen med styrende nivå (heretter kalt styringsgruppen) informerer, koordinerer, og følger opp det kriminalitetsforebyggende arbeidet. Les mer om SLT-koordinators rolle i kapittel tre.

Evalueringen av SLT-modellen viser at den organisatoriske plasseringen av koordinatorstillingen er avgjørende for SLT-arbeidet som skal gjøres. Koordinatoren må fysisk og organisatorisk gis gode rammer for å utøve koordinatorrollen. Dette innebærer at koordinator bør plasseres i kommuneorganisasjonen på et sektorovergripende nivå slik at det synliggjøres at SLT koordinatoren handler på vegne av politisk og administrativ ledelse.

Om lag halvparten av norske kommuner benytter seg av SLT-modellen for å samordne den kriminalitetsforebyggende innsatsen som gjøres i de kommunale tjenestene – og sørger for at politiet aktivt inkluderes i dette nettverket. SLT-modellen er i bruk i alle kommunestørrelser. I Oslo organiseres modellen bydelsvis, mens flere mindre kommuner har gått sammen om en interkommunal koordinator og SLT-organisering.

SLT-modellen organiseres gjennom tre nivåer, basert på erfaringene som er gjort i Norge. Det er avgjørende at de tre nivåene implementeres. Når de tre nivåene er på plass, kan det gjøres lokale tilpasninger ut fra kommunens størrelse, ressurser og samarbeidsforhold.

For å styrke samhandling og kjennskap mellom disse tre nivåene ytterligere, anbefales det å arrangere en årlig samling for deltakere på alle nivåer. De tre nivåene sørger for å fordele ansvaret for å fordele ansvaret for styring, koordinering og utføring av det forebyggende arbeidet. SLT-koordinator skal bidra til god informasjonsflyt på tvers av de tre nivåene.

Det styrende nivået - lokale toppledere fra kommunen, politiet og eventuelt fylkeskommunen

Det koordinerende nivået - virksomhets-/enhets-/mellomledere fra kommune, fylkeskommune og politi

Det utførende nivået - alle som arbeider direkte med barn og unge i SLT-nettverket i kommune, politi eller frivillig sektor

2.1.1 Det styrende nivået: Styringsgruppen / politiråd

Det styrende nivået har ansvaret for kommunenes samlede innsats for forebygging av rus og kriminalitet blant barn og unge. Det er viktig at ansvaret er forankret i toppen av både administrativ og politisk ledelse i kommunen og politiet. En aktiv styringsgruppe er viktig for SLT-modellen. Ved at det styrende nivået får kjennskap til utfordringene i feltet kan de gi nødvendige fullmakter til de koordinerende og utøvende nivåer.

Vanligvis er det ordfører som leder møtet og SLT-koordinator som er sekretær. Mange kommuner har valgt å slå sammen møte i styringsgruppen med politirådet. Dette kan du lese mer om i kapitlet om SLT og politiråd.

Styringsgruppen skal:

- Angi klare mål og prioriteringer for rus- og kriminalitetsforebygging og sørge for å innarbeide disse i det kommunale planverket.
- Sørge for innhenting av nødvendig kunnskap om de felt arbeidet rettes mot.
- Ha det avgjørende ord når det gjelder koordinatorens faglige virksomhet, i samspill med de nettverk kommunen har etablert i SLT-arbeidet.

Møtehyppighet: Styringsgruppen bør møtes minimum fire ganger i året. Hyppigere møtepunkter kan være nødvendig ved oppstart av SLT-modellen.

Eksempler på deltagere i styringsgruppen i noen kommuner:

Skien (ca.50 000 innbyggere)

Ordfører, varaordfører, stasjonssjef Grenland, rådmann, leder og opposisjonsleder i utvalgene for oppvekst og utvalget for helse/velferd, beredskapsleder, samt kommunalsjefene og seksjonssjefer i politiet.

Lillesand (ca.10 000 innbyggere)

Ordfører, rådmann, kommunalsjef for skole/barnehage, kommunalsjef for helse og kultur, lensmann og SLT-koordinator.

Orkland (ca. 18 250 innbyggere)

Ordfører, rådmann, lensmann, 2 politiske representanter (en med innvandrerbakgrunn dersom det er mulig), 2 politikontakter, beredskapsleder, kommunalsjef samfunn, kommunalsjef oppvekst, kommunalsjef helse og omsorg (alle kommunens tre kommunalsjefer) og SLT koordinator. Ordfører leder møtene og SLT koordinator er sekretær

Luster (ca.5000 innbyggere), Leikanger (ca. 2200 innbyggere) og Sogndal (ca. 8000 innbyggere)

Politi, kommuneledelse og ordførere fra hver kommune og SLT-koordinator.

2.1.2 Det koordinerende nivået: Koordineringsgruppen

Koordineringsgruppen har ansvaret for den praktiske koordineringen av rus- og kriminalitetsforebyggende arbeid. Sammensetningen skal gjenspeile de viktigste oppgavene for SLT-nettverket i kommunen. Deltakerne skal være sentralt plassert i sine respektive virksomheter, med beslutningsmyndighet og nær kjennskap til utfordringene i sin sektor. Det er vanlig at SLT-koordinator leder møtene.

Koordineringsgruppen skal:

- Ut ifra kunnskapskilder og erfaring avdekke utfordringer kommunen står overfor.
- Framskaffe kunnskap om hvordan disse utfordringene best kan møtes
- Fatte beslutninger og sette inn tiltak og koordinere innsatsen på tvers av etatene
- Sikre effektiv utnyttelse av ressursene og sørge for evaluering

Møtehyppighet: Koordineringsgruppen bør møtes månedlig for å sikre kontinuitet i arbeidet.

Eksempler på deltakere i koordineringsgruppen i noen kommuner:

Skien (ca.50 000 innbyggere)

Fagsjef skole, seksjonsleder forebyggende seksjon politiet, leder barnevern, leder team fritid, leder helsestasjon for ungdom.

Lillesand (ca.10 000 innbyggere)

Fagleder fra helsestasjon, fagleder fra familiesenteret, fagleder fra barneverntjenesten, representant for NAV, representant fra skole, representant for kultur- og fritidsetaten, representant fra forebyggende politi.

Orkland (ca.18 250 innbyggere)

Enhetsledere fra psykisk helse- og rusarbeid, barne- og familietjeneste (barnevern, PPT, familiesenter og helsestasjon), NAV, integrering/flyktning, rådgiver fra oppvekst (barnehage og skole), ungdomsleder (ungdom/fritid/kultur), kommuneoverlege, folkehelsekoordinator, 2 politikontakter (de samme som sitter i Politiråd), representanter fra våre to videregående skoler (en fra hver skole) og SLT koordinator. Jeg er både møteleder og sekretær.

Luster kommune (ca.5000 innbyggere)

Ledende helsesøster, helsestasjon, pedagogisk konsulent, kommunalsjef oppvekst, flyktningtjenesten, barnevern, politi, psykisk helseteam, psykolog, folkehelsekoordinator, konsulent for menneske med nedsatt funksjonsevne, ruskonsulent, NAV, PPT

Leikanger kommune (ca.2200 innbyggere)

Ordfører, pedagogisk konsulent, rektorer ved skoler, helsesøster, politi, barnevern, leder for flyktningtjenesten, tjenesteleder samfunnsutvikling og kultur.

Sogndal (ca.8000 innbyggere)

Flyktningtjenesten, barnevern, NAV, 2 fra politiet, rustjenesten, helsesøster vgs, barnehageleder, Kvåle, Kaupanger og Trudvang skole, Sogndal vgs. og ungdomsavdelingen.

2.1.3 Det utførende nivået: Det praktiske nivået

Det utførende nivået står for det praktiske rus- og kriminalitetsforebyggende arbeidet. Her finner vi funksjoner som er i direkte kontakt med barn og unge. Det kan være ansatte i kommunenes egne virksomheter, forebyggende politi, frivillige organisasjoner, kirken, moskeen, lokalt næringsliv og andre relevante aktører. Arbeidet kan bestå av langsiktige og kortsiktige tiltak, prosjekter og innsatser.

Tydelige møtereferater, klare bestillinger og uttalte forventninger kan bidra til å sikre sammenheng i arbeidet. Dette er en viktig oppgave for SLT-koordinatoren.

Eksempel på fordeler med SLT i praksis

Helen Færøy, tidligere SLT-koordinator i Sola kommune, med 30 års erfaring fra arbeid med utsatte barn og unge har sett en rekke fordeler ved å bruke SLT-modellen.

I 2018 beskrev hun fordelene med SLT-modellen slik:

- **Du oppnår bedre resultater.** Fordi du sammen med flere instanser klarer å få til en koordinert og faglig god innsats på mange områder samtidig.
- **Du hindrer dobbeltarbeid.** Før SLT ble innført var det mange hjelpeinstanser som jobbet inn mot samme familie uten å vite om hverandre.
- **Du får utvidet din faglige horisont.** Mer kunnskap om andres fagområder kan gi din egen fagkompetanse et løft. En felles faglig plattform skaper mer helhet i tiltakene.
- **Du kan utvikle nye strategier og nye tiltak** du ikke hadde greid å komme opp med alene.
- **Du bygger gode relasjoner** ved å våge og gi innsikt. Det skaper tillit, som er noe av det aller viktigste vi kan bygge på. Tillit til at du har gode støttespillere som drar i samme retning og gjør at du ikke er alene om arbeidet.
- **Du føler at du er viktig når du er med i en helhet.** I SLT blir mange trukket med og løftet fram. De som ofte var litt i skyggen før kan nå være med i en koordinert samhandling der de blir en del av noen store, felles mål.
- **Du hever statusen til det forebyggende arbeidet** når du jobber sammen og oppnår resultater. Og resultatene kommer når samarbeidet virker!
- **Du kommer i en god spiral der andre ser deg,** der dere sammen kan feire de små suksessene når dere ser at det gir resultater.

Færøy poengterer at de gode resultatene er avhengig av at det kriminalitetsforebyggende barne- og ungdomsarbeidet er **kunnskapsbasert, planmessig og systematisk, der politiet og kommunen arbeider sammen**. Ordfører Håkon Rege var blant pådriverne da Sola etablerte SLT i sin kommune.

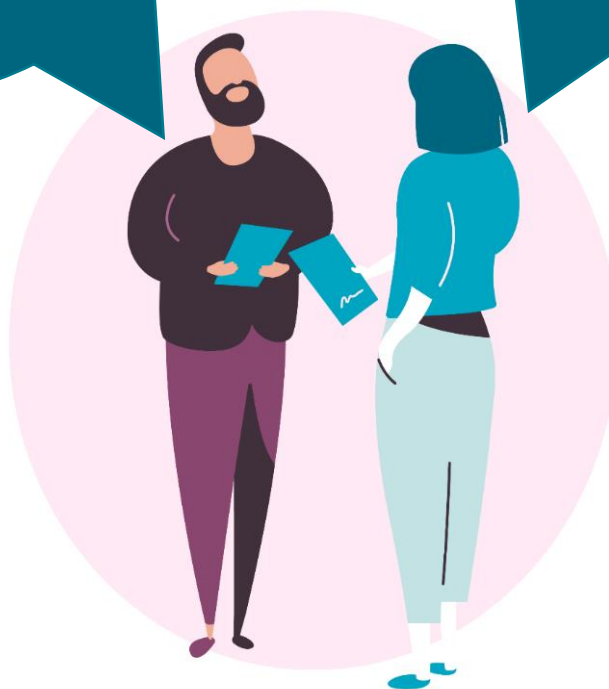
Jeg så at det som allerede var bra kunne bli langt bedre, dersom vi fikk de involverte tjenestene til å snakke bedre sammen. Jeg så at SLT var nøkkelen her, og at vi er helt avhengig av politiets oppfølging.

Nå i dag kan jeg si med sikkerhet at kommunen hadde sett helt annerledes ut om vi ikke hadde SLT. Vi har brukt en del penger på dette, men vi ser at det har gitt mange unge et bedre liv. Det kan ikke måles i penger – selv om samfunnsregnskapet på sikt vil gi oss god avkastning på investeringen.

Håkon Rege

SLT i praksis handler nå også om å få en nærpelitireform som vil virke i henhold til intensjonen. Et godt SLT arbeid i kommunen er uavhengig av at politiet har kapasitet til å forebygge, etterforske og påtale kriminelle handlinger, og at de har ressurser som sikrer tilgjengelighet, samhandling og samarbeid etter SLT modellen.

Helen Færøy

2.2 Forutsetninger

For at SLT-modellen skal fungere og løfte kvaliteten på det forebyggende arbeidet, må noen sentrale forutsetninger ligge til grunn.

1. Solid forankring. Lederne på øverste nivå i kommune og politi må forplikte seg til å delta, og til å implementere forebygging i sine fagplaner. Samarbeid på tvers av etater forutsetter mer enn bare velvilje fra de ulike etatene – det trengs myndighet til å forplikte de ulike etatene til samarbeid. Kommunene må ha et politisk vedtak om SLT-arbeidet.

2. Ansvarlig koordinator. En egen SLT-koordinator som handler på vegne av kommuneledelsen skal være en pådriver og et bindeledd i samarbeidet. Koordinatoren skal sørge for at de aktuelle samarbeidspartnerne møtes regelmessig, avdekker behov, synliggjør ressurser og initierer tiltak hos de ulike deltakerne i SLT-nettverket.

3. God styring. Koordinatoren må ha nødvendig myndighet ut fra klare mål for hva kommunen ønsker å oppnå og hva som skal til for å nå målene.

4. Mårettet kartlegging. God kriminalitetsforebygging krever grunnleggende kartlegging av hva som foregår i utsatte miljøer i din kommune. Først når problemene og deres årsaker er kartlagt, er det mulig å vurdere hvilke relevante tiltak som bør iverksettes

5. Felles problemforståelse. Når ulike tankesett og strategier møtes er det avgjørende at aktørene bruker tid på å komme frem til felles forståelse av hva som er kommunens viktigste utfordringer, og hvilke tiltak som skal settes inn.

6. Koordinerte tiltak. Basert på kartleggingen skal rus- og kriminalitetsforebyggende tiltak prioriteres og settes i verk. Aktive, systematiske og koordinerte tiltak er selve hovedkjernen i SLT-samarbeidet.

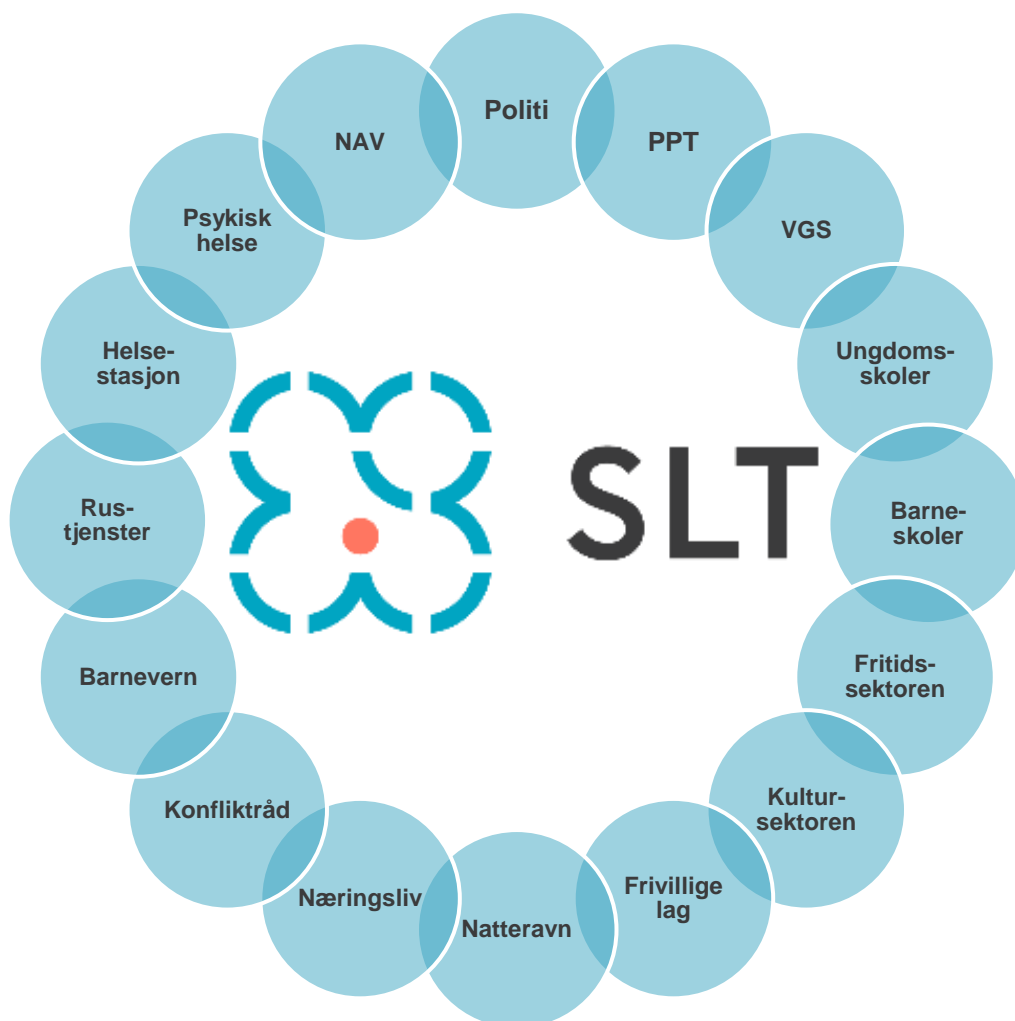
7. Systematisk evaluering. Har tiltakene ønsket effekt, eller er det noe som bør gjøres annerledes? En kritisk vurdering er nødvendig for å sikre kvalitet og utvikling i det forebyggende arbeidet.

3 SLT-koordinator

3.1 Samordne, systematisere og koordinere

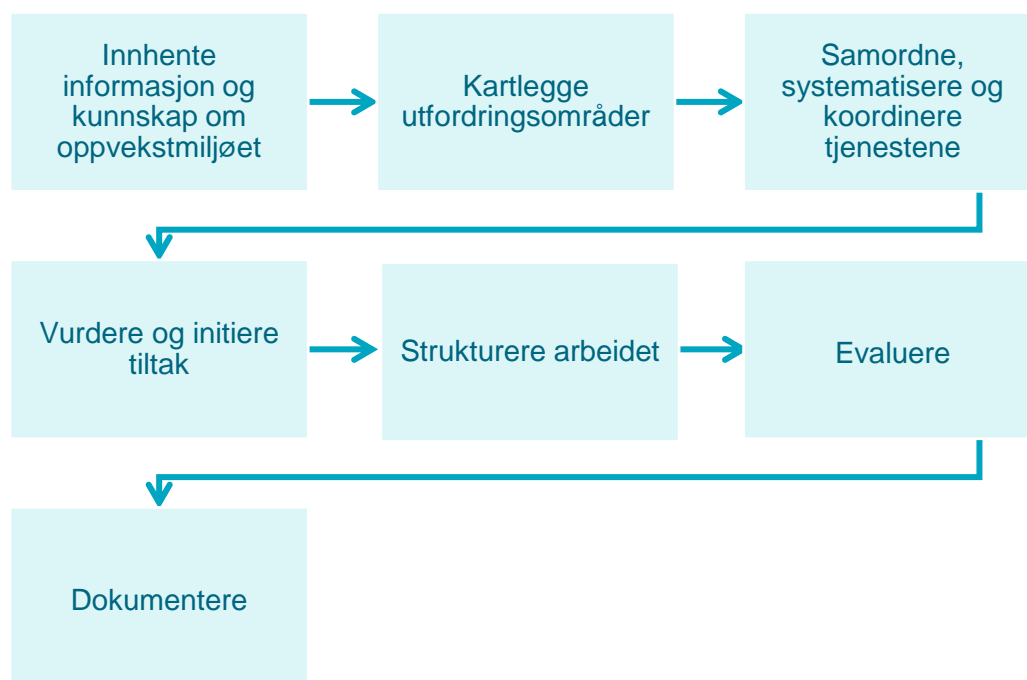
For å ivareta formålet med SLT-modellen er det avgjørende at det opprettes en stilling eller funksjon som SLT-koordinator. Koordinatorens rolle er å samordne, systematisere, koordinere og være et bindeledd mellom de tre nivåene i SLT-modellen. Koordinatoren skal legge til rette for et nært og godt samarbeid mellom ulike instanser og profesjoner som er involvert i det lokale rus- og kriminalitetsforebyggende arbeidet. For at SLT-koordinator dette til på en best mulig måte, er det viktig at SLT-koordinator gis gode rammebetingelser i kommunen, slik som organisatorisk forankring, hel stillingsstørrelse og myndighet.

Man kan illustrere SLT-arbeidet slik:

Det er viktig at SLT-koordinator er tillagt myndighet, og følger opp målene fastsatt av styringsgruppa. **Når koordineringsgruppen har initiert og besluttet konkrete tiltak, skal koordinatoren legge til rette for at tiltakene blir gjennomført.** Det kan variere hvor tett på selve tiltakene SLT-koordinator er ut fra kommunestørrelse eller lokale utfordringer og behov.

SLT- koordinators arbeid kan i hovedsak beskrives slik:

3.2 Innhente informasjon og kunnskap om oppvekstmiljøet

De som skal forebygge rus og kriminalitet, trenger kunnskap om hvor utfordringene er størst. Her har SLT-koordinatoren en helt sentral rolle. SLT-koordinatoren har ansvar for å legge til rette for at kunnskap og informasjon fra alle nivåer samles og systematiseres. Det er også viktig å kartlegge de gode tiltakene i kommunen for å synliggjøre hva som fremmer vekst, trygghet, robusthet og utvikling hos barn og unge. Den samlede kunnskapen legges til grunn for utvikling og gjennomføring av tiltak.

For å gi nødvendige føringer trenger styringsgruppen kunnskap om situasjonen i kommunen. De kan blant annet innhente rapporter fra instansene i koordineringsgruppen. SLT-koordinatoren må holde i denne prosessen og sikre at kunnskapen kommer frem. Det gjelder både kunnskap basert på kartlegging i forkant og kunnskap fra evaluering av igangsatte tiltak.

I et tverretattlig nettverk er det helt vesentlig å ha kunnskap om hverandres roller og om hvordan de ulike enhetene arbeider. For SLT-koordinatoren er en felles forståelse avgjørende for å få nettverket til å spille sammen og for å kunne bruke hverandres ressurser.

SLT-koordinatoren må aktivt styre prosesser med å innhente kunnskap og iverksette tiltak.

Noen sentrale kilder til bruk i dette arbeidet kan være:

- [Ungdata](#)
Undersøkelsene er lokale ungdomsundersøkelser der ungdom over hele landet svarer på spørsmål om ulike sider ved deres liv. Undersøkelsene er tilpasset barn og ungdom på mellomtrinnet (5.7.-trinn), ungdomstrinnet og videregående opplæring. Velferdsforskningsinstituttet NOVA ved OsloMet – storbyuniversitetet er ansvarlig for gjennomføringen av ungdataundersøkelsene i samarbeid med landets sju regionale kompetansesentre innen rusfeltet, KoRus (Oslo, Øst, Sør, Vest Bergen, Vest Stavanger, Midt-Norge og Nord).
- [Folkehelseprofiler for kommuner utgis hvert år av Folkehelseinstituttet](#)
Disse gir fylker, kommuner og bydeler tilgang til statistikkbanker, veiledninger og artikler. Dersom kommunen har en folkehelsekoordinator, er dette en sentral samarbeidspartner. Les mer om folkehelseprofilene og finn folkehelseprofilen til din kommune på hjemmesidene til Folkehelseinstituttet.
- Politiets lokale statistikk danner grunnlag for rapporter og analyser tilpasset både nasjonale, regionale og lokale forhold. I tillegg besitter politiet stor kunnskap om lokale forhold. Ta kontakt med ditt lokale politidistrikt for å få tilgang til denne statistikken. Koordinatoren må sørge for å ha oppdatert kunnskap om politiets forebyggende arbeid.
- Lokale kommunale statistikker fra f.eks. skole, barnevern, NAV og fritidssektoren.

I tillegg vil sentrale og lokale rapporter og handlingsplaner være nyttige kunnskapskilder for det lokale arbeidet.

Selv om kriminalstatistikken er en viktig kilde til informasjon, vil den aldri være utfyllende i forhold til å vurdere helhetsbildet. Fagpersoners kjennskap til enkeltpersoner og miljøer må ikke undervurderes.

Møtene i SLT-modellen er derfor en viktig arena for informasjonsutveksling. Dette forutsetter at deltakerne deler den erfaringsbaserte kunnskapen de har fra sine respektive fagmiljøer om aktuelle forhold i kommunen.

3.3 Vurdere og initiere tiltak

SLT-koordinator har ansvar for å ta initiativ til iverksetting av konkrete tiltak. Da er det viktig at arbeidet er forankret i kommuneledelsen, og at ledelsen er tydelig på hvem som kan avgi ressurser og hvem som kan bidra i det praktiske arbeidet. For å skape motivasjon for et forpliktende samarbeid kan det være konstruktivt å spørre deltakerne i koordineringsgruppen hva de selv kan bidra med for å gjøre noe med problemene som er avdekket.

SLT-koordinatoren sitter ikke med fasit, men er en viktig premissleverandør. Deltakerne bør gis ansvar for selv å bidra med konkrete forslag til løsninger. Et tips er å legge frem en utfordring i koordineringsgruppen og så be lederne gå tilbake til sine virksomheter å grovt kartlegge om utfordringene er gjenkjennbare og om bekymringene deles. På følgende koordineringsgruppemøte kan det fremlegges hva som er kartlagt og det vil igjen bekrefte eller avkrefte behov for en felles innsats.

Hvor aktiv SLT-koordinatoren er ved iverksettelse av nye tiltak kan variere. Koordinatoren skal først og fremst initiere og koordinere, ikke gjennomføre tiltakene. Når et tiltak settes i gang, bør det også gjøres klart hvordan dette skal evalueres.

3.4 Samordne og koordinere tjenestene

Nøkkelen til et godt koordineringsarbeid består av gjensidig informasjon, personlig kontakt, avklarte ansvarsforhold, klare mål, faste rutiner, kontinuitet og solid skriftlig dokumentasjon. Det er avgjørende at deltakerne i SLT-nettverket møtes regelmessig for å få kunnskap om hverandres arbeid og utfordringer, og for å bli enige om hva de sammen ønsker å få til.

Deltakerne i et nettverk på tvers av etater og faggrenser må fungere som gjensidige partnere. Da er det viktig med et klima hvor alle våger å løfte frem nye tanker og løsninger og å inkludere nye faggrupper. Det krever trygghet og kjennskap til hverandre.

SLT-koordinatoren har et særlig ansvar for å skape et godt samarbeidsklima og å bidra til felles problemforståelse. Ute i virksomhetene må SLT-koordinatoren søke å bryte ned barrierene som kan stå i veien for god samordning. Tidligere SLT-koordinator i Ski kommune Tuva Elise Engen, har gitt oss noen gode tips:

«Føringene må komme ovenfra – Rådmannen og kommunalsjefene må formidle at deltagerne i koordineringsgruppen har en viktig oppgave. Formålet med gruppen må være tydelig, hele veien. Konkrete arbeidsoppgaver og klare forventninger må gjennomsyre møtene.

Jeg som SLT-koordinator må spille deltakerne gode, ved for eksempel å lede dem på rett vei i ulike situasjoner, men jeg forventer likevel at de også leverer, fordi det er de som er fagfolkene med kompetansen og det får de stadig høre.»

Litt startgass til deg som er ny SLT-koordinator:

Start med å bli kjent med aktørene i kommunen og politiet

Dersom det er lenge siden tidligere SLT-koordinator eller andre har sett på her- og nåsituasjonen i kommunen, bør du gjøre en kartlegging av barn og unges oppvekstvilkår lokalt.

Kartleggingen kan gjøres ved å hente informasjon fra kilder nevnt tidligere. Du bør også ta kontakt med de tjenestene som jobber med barn og unge for å kartlegge hva de sier om her- og nåsituasjonen i kommunen. Der hvor koordineringsgruppen allerede er etablert kan du gjøre kartlegging sammen med dem.

Lag en oppsummering og legg funnene frem for styringsgruppen/politirådet med forslag til en prioritering for arbeidet det første året.

4 Strukturert SLT-arbeid

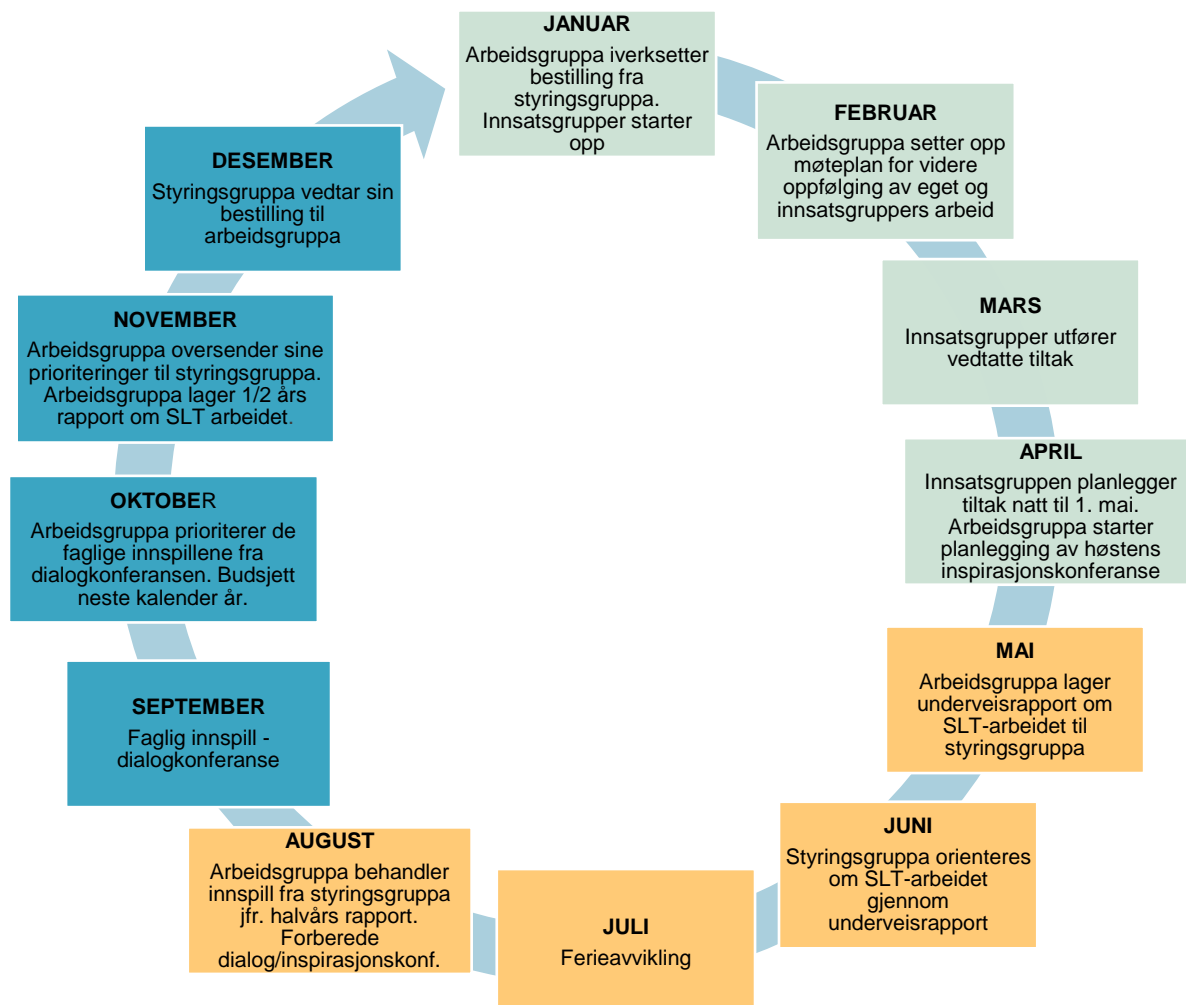
En god struktur er vesentlig for å omsette entusiasme til konkrete samordnede tiltak. Dersom du ikke er kjent med hvordan det kommunale systemet fungerer, kan du lett pådra deg mye ekstra arbeid fordi du går glipp av viktige frister eller arbeidsmetoder.

4.1 Årshjul og en oversiktlig arbeidsplan

Svært mange av de administrative prosessene i en kommune følger en fast tidsplan som er lik fra år til år. Skal du sikre at SLT-arbeidet tas med i disse prosessene, må du være ute i rett tid.

En løsning som flere har god nytte av, er å lage et årshjul for SLT, altså en arbeidsplan der de viktigste oppgavene er fordelt ut over året på hver måned. Slik kan du sikre at arbeidet flyter jevnt og at du kommer i takt med kommunens øvrige planprosesser.

Her er et eksempel på et årshjul. Dette er kun et eksempel, det varierer fra kommune til kommune hvordan dette ser ut. Også politiet har sine årshjul som det er nyttig å skaffe seg en oversikt over.

4.2 Handlingsplaner og tiltaksplaner

Handlingsplaner og tiltaksplaner gir en god oversikt over satsingsområder i kommunen, og synliggjør hvem i kommunen som har ansvar for hva. Det er flere måter å utforme planene på.

Generelt sett kan man si at en kommunal handlingsplan bør legge til rette både for gode tjenester fra kommunens egne instanser, og for et godt samarbeid med ikke-kommunale instanser og frivillige organisasjoner.

Planarbeidet består av to hovedelementer. På den ene siden en beskrivelse av arbeidsprosessen og hvem som er aktuelle deltakere, og på den andre siden selve planarbeidet; det å utvikle mål og strategier med tilhørende plassering av ansvar og oppfølging.

Mindre kommuner i et regionalt nettverk, kan vurdere en felles interkommunal handlingsplan, for å samarbeide om tiltak og utfylle hverandre, for slik å sikre en bedre utnyttelse av faglige og økonomiske ressurser.

En hensiktsmessig oppstart på planarbeidet kan være å beskrive dagens kunnskapssituasjon i kommunen. Det kan også være aktuelt å gi en kortfattet oversikt over eksisterende tjenestetilbud og tiltak i kommunen og andre allerede etablerte samarbeidstiltak. Deltakerne i prosessen kan så komme med innspill til forbedringer og nye tiltak ut fra sin spesifikke kunnskap og erfaring.

Det er viktig å engasjere ulike instanser og aktører i lokalsamfunnet i utviklingen av planen. Dette bidrar til et bredere kunnskapsgrunnlag og at ulike perspektiver blir ivaretatt. Videre sikrer det en deltakelse og ansvarliggjøring når det kommer til implementering og gjennomføring.

Det overordnede kommunale ansvaret for planarbeidet bør legges til en administrativ leder/enhet i kommunens topledelse. I store kommuner med mange tjenestetyper bør en ha en prosjektorganisering som sikrer deltagelse fra ulike tjenestetyper og beslutningsnivåer.

Du finner eksempler på planer på www.konfliktraadet.no/SLT.

Fire faktorer for å lykkes med et prosjekt

4.3 Evaluere

Før en starter opp et kriminalitetsforebyggende tiltak bør man ta stilling til hva slags evaluering som trengs. Evalueringen kan si noe om effekt, gjennomføring, brukererfaring og deltagelse. Samtidig vil tid, kompetanse og tilgjengelige ressurser legge føringer på hva som er mulig å få til.

Det er ikke slik at alle tiltak trenger en evaluering, men det bør prioriteres når det er snakk om:

- Utprøving av nye tiltak
- Tiltak med overføringsverdi
- Kostbare tiltak
- Tiltak med risiko for negative effekter
- Tiltak som er forankret i regionale eller nasjonale strategier og handlingsplaner

Et tiltak vil kunne evalueres på ulikt vis, avhengig av hvilke spørsmål man ønsker svar på.

Evalueringer kan gjennomføres av kommunen selv, i samarbeid med andre eller av eksterne.

Oppdrag om evaluering kan gis til for eksempel kompetansesentre, forskningsinstitutt, høyskoler og universitet. For en enkelt gjennomføring kan man f.eks. benytte seg av nettbaserte verktøyet [EasyQuest](#).

Ved hjelp av EasyQuest kan man lage et nettbasert spørreundersøkelser, for evaluering av bl.a. kurs, arrangement, prosjekt og nettsted. Man kan ta utgangspunkt i en gratis mal og selv enkelt fjerne eller bygge på med relevante spørsmål.

4.4 Dokumentere

For å sikre kontinuitet i arbeidet og mulighet for evaluering må arbeidet som gjøres dokumenteres.

Still deg selv spørsmålet: Er dette arkivverdig?

Sorter arbeidet på:

- Private notater
- Arbeid i prosess
- Ferdig arbeid

Nes kommune har laget en strategiplan for sitt kriminalitetsforebyggende arbeid.

Strategiplanen er kommunens første SLT-plan som skal fungere strategisk over en periode på 4 år.

Planen fokuserer på fire utvalgte innsatsområder.

Den vil gi et bedre grunnlag for å følge med på utvikling og undersøke om tiltak har effekt, og på den måten målrettet og systematisere det rus- og kriminalitetsforebyggende arbeidet bedre.

Tidligere SLT- koordinator og politikontakten i Rana kommune har oppsummert suksessfaktorer for SLT-samarbeidet i sin kommune slik:

SLT- koordinator

Følger SLT's gullstandard. Vi er organisert på tre nivå: Styringsgruppe/ politiråd, Koordineringsgruppe- og utførernivå. Meget god forankring gjennom kommunens og politiets ledelse. Dette gir aksept og forståelse av arbeidet.

Gjennom formaliserte møtepunkt har vi til enhver tid nåtidkunnskap om situasjonen i Rana.

- God forståelse, kunnskap og respekt for hverandres profesjoner
- Korte avstander mellom profesjonene, næringsliv og det frivillige
- Effektiv og kunnskapsbasert jobbing, kan sette i verk tiltak kjapt
- Kommunen, politiet, næringsliv og det frivillige fremstår på lag, samstemt og helhetlig

Politikontakten

- Kunnskapsdeling gir oppdatert informasjon om situasjonen i kommunen.
- Tett dialog med SLT-koordinator.
- Forankret hos ledelsen i politiet og kommunen.
- Samarbeidet foregår på alle nivåer både i kommunen og politiet.
- Næringsliv og frivillige også involvert i samarbeidet.
- Felles forståelse av problemene/utfordringene

5 SLT og politiråd

5.1 Hva er politiråd?

Politiråd er et formalisert samarbeidsforum mellom øverste ledelse i kommune og lokalt politi. Politiråd skal være et strategisk organ for det lokale kriminalitetsforebyggende og trygghetsskapende arbeid. Politiråd skal samle og koordinere det kriminalitetsforebyggende arbeidet lokalt og iverksette kunnskapsrettede strategier og tiltak, også innenfor redning og beredskap. En omskiftelig samfunnsutvikling og et mer fragmentert og spesialisert samfunn, øker behovet for dialog og samarbeid på tvers av samfunnsområder og sektorer.

5.2 Hvorfor er politiråd viktig?

Politirådet er en viktig strategisk arena for samarbeid. Gjensidig utveksling av informasjon og kunnskap for å skape et felles situasjonsbilde er et viktig fundament i det kriminalitetsforebyggende arbeidet. Et omforent situasjonsbilde på strategisk nivå gir et solid kunnskapsgrunnlag for utvikling av tiltak hos de ulike aktørene. Beslutninger i politirådet må henge godt sammen med arbeidet i det utøvende/operasjonelle nivået.

5.3 Hvem sitter i politirådet?

De sentrale medlemmene i politirådet er ordfører og rådmann, politistasjonssjef/ lensmann, kommunalsjef/ virksomhetsleder, samt SLT-koordinator. I noen kommuner er også enkelte medlemmer av formannskapet med, for å involvere de folkevalgte best mulig i det lokale kriminalitetsforebyggende arbeidet. Det er en fordel med faste representanter i politirådene.

Det er i to politidistrikt gjennomført pilotprosjekter for å inkludere næringsliv og frivillige aktører inn i politirådet. Erfaringene fra prosjektene har vært svært positive, og de er blitt etablert som faste ordninger, der hvor dette er utprøvd.

5.4 Hvem leder politirådet?

[Politidirektoratets rundskriv fra 2013](#) anbefaler at kommuneledelsen leder politirådet. De fleste steder er det dermed ordføreren som leder politirådet, mens andre lar ledelsen gå på rundgang mellom politisjef/lensmann og ordfører/rådmann. En avklart møtestruktur er en forutsetning for et godt samarbeid.

5.5 Hvilke saker tas opp i politirådet?

Alle saker som er viktige i samspillet mellom kommune og politi kan behandles i politirådet. Politiråd skal ikke behandle enkeltsaker. Typiske saksfelter for politirådet kan dreie seg om; SLT, oppvekst og levekår, forhold rundt skjenking og utelivsbransjen, større arrangement og demonstrasjoner, planlegging av fysiske

omgivelser/reguleringsplaner, trafikkforhold og samferdsel, narkotikasituasjonen, organisert kriminalitet, integreringssspørsmål, prostitusjon og menneskehandel.

5.6 Digital samhandling og fysiske møter

Erfaringer fra Covid-19 perioden viser at økt digital samhandling har styrket intern samhandling i politirådene. En kombinasjon mellom digitale plattformer og fysiske møter, kan gi en hyppigere og mer effektiv samhandling.

5.7 Samarbeidsavtaler

For å sikre et godt formalisert samarbeid mellom kommune og politi har de fleste kommuner og politidistrikt inngått lokale samarbeidsavtaler/politirådsavtaler. Avtalene skal bidra til forutsigbarhet og en forventningsavklaring.

5.8 Utvikling av politirådene

Evaluering av politirådene er et viktig virkemiddel for styrke samarbeidet og for å sikre utvikling i det enkelte politirådets arbeid. Det anbefales å gjennomføre en evaluering en gang i året og at dette blir en integrert del av politirådets aktivitet. Egenevalueringen har som formål å etablere kunnskap og innsikt, avdekke svakheter og styrker, og på denne måten skape et grunnlag for videreutvikling.

[Det er utarbeidet en veileder som det enkelte politiråd kan benytte ved gjennomføring av en egenevaluering.](#)

Erfaringer med egne øvelser for politiråd er svært gode og anbefales.

5.9 Politiråd og SLT

[En evaluering av politirådene foretatt av Rambøll i 2014](#) viser at SLT- modellen og SLT-koordinator spiller en viktig rolle for politirådssamarbeidet. Dette bidrar til en god integrering mellom politiråd og øvrig rus- og kriminalitetsforebyggende arbeid. Dette handler både om at SLT-koordinator tilfører politirådet kunnskap og styrker forankringen mellom det strategiske nivå og utførernivå, samt bidrar til å iverksette og koordinere den operative innsatsen som politirådet har vedtatt. I mange kommuner fungerer politirådet også som SLT-styringsgruppe.

5.10 Politirådet som SLT-styringsgruppe

Mens politirådenes mandat favner hele befolkningen, har SLT-modellen primært barn og unge som målgruppe. Politirådet er forutsatt og være på et strategisk nivå, det samme gjelder SLT-styringsgruppe. Med en sammenfallende målsetning har flere kommuner valg å la politirådet også fungere som SLT-

styringsgruppe. Velger man denne løsningen er det viktig at politirådet også ser på sin funksjon som en del av SLT-modellen hvor viktige avgjørelser skal tas. Da blir følgende avgjørende:

- Angi klare mål og prioriteringer for rus- og kriminalitetsforebygging og sørg for å innarbeide disse i det kommunale planverket.
- Sørg for innhenting av nødvendig kunnskap om de felt arbeidet rettes mot.
- Ha det avgjørende ord når det gjelder koordinatorens faglige virksomhet, i samspill med de nettverk kommunen har etablert i SLT-arbeidet.

5.11 Politikontakter

Som en del av politireformen er det etablert en funksjon som politikontakt for alle landets kommuner. Målet er å systematisere og jobbe smartere i det kriminalitetsforebyggende arbeidet.

Politiet er avhengig av godt samarbeid med kommunen og andre aktører for å lykkes.

Politikontakten skal være pådriver for at politiråd og SLT-samarbeid fungerer i aktuelle kommuner og sørge for oppfølging av forpliktende avtaler mellom tjenesteenhet og kommunen. Videre skal politikontakten bidra til helhetlig samhandling og sørge for kunnskapsdeling og erfaringsutveksling mellom politiet og ulike samarbeidsaktører i kommunen. Politikontakten skal følge med i kriminalitetsbildet og trendutvikling, og gi råd og følge opp riktig bruk av kriminalitetsforebyggende metoder og tiltak. Politikontakten er en av SLT-koordinators nærmeste samarbeidspartnere.

I Nes kommunen har man valgt følgende rolleavklaring:

Roller avklart i Nes kommune

 SLT
Samordning av lokale rus- og kriminalforebyggende tiltak

 POLITIET

SLT-koordinators rolle:	Politikontaktens rolle:
<ul style="list-style-type: none">• Ivareta kommunens rolle og interesser i samarbeid med politiet• Samarbeider tett med politikontakt• Bidra til samhandling og avdekke behov• Kartlegge og følge med på utviklingen av kriminalitet• Målrette og strukturere nødvendige tiltak• Følge opp avtaler, planer og forpliktelser• Dokumentere, evaluere og vurdere arbeidet	<ul style="list-style-type: none">• Ivareta politiets rolle og interesser i samarbeid med kommunen• Samarbeider tett med SLT-koordinator• Kunnskapsdeling og erfaringsutveksling• Følge med på utviklingen av kriminalitet• Sikre riktig bruk av metode og tiltak• Følge opp avtaler, planer og forpliktelser• Dokumentere, evaluere og vurdere arbeidet

Politiet er helt sentral i arbeidet!

6 SLT og ungdomskordinator (UK) i Konfliktrådet

Straffereaksjonene ungdomsstraff og ungdomsoppfølging som forvaltes av konfliktrådene, har som overordnet mål å forebygge ny kriminalitet. Et samarbeid mellom SLT-koordinator og konfliktrådenes ungdomskordinator kan skape en synergi som mobiliserer en større innsats og økt bevissthet i det rus- og kriminalitetsforebyggende arbeidet.

Som SLT-koordinator har du god oversikt over lokale rus- og kriminalitetsforebyggende tiltak. Denne kunnskapen er nyttig når ungdomskordinatoren skal skaffe seg en oversikt over tiltak i den aktuelle kommunen, og videre når det skal utformes en ungdomsplan i oppfølgingsteamet rundt ungdommen. SLT-koordinator kan være representert i konfliktrådets tverrfaglige koordineringsgruppe (KOG) eller fungere som en døråpner inn mot kommunens etater og tiltak.

Noen steder i landet vil det være naturlig at SLT-koordinator er tett på, andre steder vil SLT-koordinatorens rolle være på systemnivå. Det er uansett hensiktsmessig at ungdomskordinator og SLT-koordinator kjenner til hverandre og ser på hvordan man kan dra nytte av hverandres mandat, stilling og kompetanse.

6.1 Ungdomsoppfølging og ungdomsstraff

Unge lovbrutere mellom 15–18 år som har begått en eller flere straffbare forhold, kan ilegges/idømmes ungdomsoppfølging dersom det vurderes at tett oppfølging vil kunne forebygge ny kriminalitet.

Det er påtalemyndigheten eller domstolen som avgjør om ungdomsoppfølging er en egnet reaksjon for ungdommen. Øvre grense for gjennomføringstid er ett år.

For de mest alvorlige lovbrudd som ellers ville føre til fengsel eller de strengeste samfunnsstraffene, kan ungdom mellom 15-18 år idømmes ungdomsstraff. Reaksjonen idømmes av domstolen. Øvre grense for gjennomføringstid er tre år. Både ungdomsoppfølging og ungdomsstraff krever at ungdom (og verge) samtykker. Samtykket skal være reelt og informert.

Ungdomsoppfølging og ungdomsstraff er strafferettslige reaksjoner som bygger på prinsippet om gjenopprettende prosess. Konfliktrådet har ansvar for reaksjonene. Det er en tredelt reaksjon der ungdommen forplikter seg til å være med i ungdomsstormøte, delta i utarbeidelsen av en ungdomsplan – samt at et oppfølgingsteam følger ungdommen i gjennomføringsperioden.

Ungdomsoppfølging krever at ungdommen er villig til å ta ansvar for sin(e) handling(er) og er motivert til å endre adferd og livsførsel. Dette krever en egeninnsats av ungdommen. I ungdomsstormøtet møter ungdommen de(n) som er berørt av det straffbare forholdet, og får høre om skadevirkningene. Møtet skal gi fornærmede en mulighet til å bearbeide hendelsen.

I ungdomsstormøtet skal det også utarbeides en ungdomsplan. Planen settes opp av ungdomskordinator sammen med ungdom (og verge) og normalt representanter fra politi, kriminalomsorg, skole, barnevern og ungdommens private nettverk. Ungdomsplanen skal oppstille tiltak som ungdommen forplikter seg til å følge. Dette kan eksempelvis være krav om frammøte på skolen, ulike typer behandlingstilbud

(sinnemestringskurs, ruskontroll), fritidsaktiviteter, oppholdsforbud eller andre tiltak ut fra ungdommens behov.

Deltakerne i ungdomsplanen danner et oppfølgingsteam som har til oppgave å følge opp ungdommen i hele eller deler av gjennomføringsperioden. Formålet med deltakelsen er å sikre kontroll, men også bistand, slik at ungdommen mestrer de tiltakene som er ført opp.

Formålet med ungdomsplanen er å skape rammer i hverdagen der målet er å forhindre nye lovbrudd i framtida. Dersom kravene i ungdomsplanen ikke følges opp, får det konsekvenser i form av strengere kontroll og justering av tiltak i planen. Det kan også føre til at straffegjennomføringen avbrytes.

Tidligere SLT- koordinator i Gjøvik Randi Elisabeth Hermanrud beskrev samarbeidet mellom SLT- koordinator og ungdoms koordinator i konfliktrådet slik:

«Samarbeidet mellom SLT og UK handler først og fremst om å kunne bekjentgjøre arbeidet som utføres fra begge parter både overfor hverandre og blant samarbeidspartnerne. UK sitter i SLT- modellens utøvende nivå og er avhengig av gode tiltak for å kunne lage gode ungdomsplaner. SLT- koordinator har et bredt kontaktnett og god oversikt over tiltak som finnes i kommunen og hva man eventuelt trenger for videre forebygging.»

SLT- koordinator sitter fast i koordineringsgruppen (KOG) og får der innsyn i utfordringer rundt ungdomsstraff og ungdomsoppfølging. SLT- koordinator tar med seg noen av disse utfordringene inn i regionalt politiråd hvor de blir diskutert og håndtert av kommunens ledelse, både administrativt og politisk. På denne måten kan man gjøre kommunen bedre rustet til å få mer effektiv tidsbruk, gode tiltak og med det god kriminalitetsforebygging.»

7 Den viktige huskelisten

Når prosessen med å få på plass en SLT-modell i en kommune starter, er det viktig å tydeliggjøre at SLT er en modell som plasseres sentralt i det forebyggende arbeidet som kommunen allerede driver.

Modellen vil raskt avdekke hva som fungerer godt og hva som fungerer mindre bra. I så fall er det de enkelte deltakerne i samordningen som må ta ansvar for å sette inn nødvendige tiltak. SLT er et godt verktøy til å kartlegge behov, dele kunnskap og samordne innsats.

Her er noen viktige nøkkelord ved etableringen av SLT:

Motivasjon

Et godt tverrfaglig og tverretatlig nettverk er nyttig, for idéutveksling, motivasjon, inspirasjon og bygging av lagfølelse. Markedsfør gevinstene et forpliktende SLT- samarbeidet vil kunne gi. Et motivert nettverk bidrar til et felles engasjement som er en forutsetning for å lykkes med SLT.

Struktur

Å sørge for at SLT-arbeidet drives strukturent og ryddig gjør oppgavene mer oversiktlige for alle involverte. Dette sikrer også en langt smidigere overgang den dagen koordinatorrollen skal overlates til en annen. SLT- samarbeidet må være forpliktende og skriftlig formalisert både hos kommune- og politiledelsen.

Synlighet

Vær synlig til stede, både i kommunehuset og hos politiet.. Her har koordinatoren en enestående mulighet til å løfte det forebyggende arbeidet opp og frem. I de ulike etatene og fagenhetene er det flere som har forebyggende ansvar. Besøk dem, gi dem anerkjennelse og vær deres støttespiller, og sørg for å løfte dem fram internt i organisasjonen.

Informasjon

Sørg for at alle som er engasjert i SLT-arbeidet holdes oppdatert om hva som foregår. Send gjerne regelmessig informasjon på e-post, eller bruk kommunens nettside som informasjonskanal. Informative møtereferater med klar oppgavefordeling bør også sendes raskt ut etter møtene.

8 Mediekontakten

Et bevisst og aktivt forhold til lokalmediene kan være til god hjelp for å synliggjøre det forebyggende arbeidet som drives i din kommune.

Det sies ofte at det forebyggende arbeidet er lite synlig, fordi det er langsiktig og preget av tålmodig arbeid, små steg og resultater det kan være vanskelig å tallfeste.

Samtidig er rus- og kriminalitetsforebyggende arbeid alltid aktuelt, og er et tema svært mange er opptatt av.

8.1 Gjør journalistene gode

Din kunnskap og innstilling til pressen kan påvirke hvordan saker fremstår i mediene. Dersom du hjelper media med å forstå de viktigste poengene, vil du kunne hente mye godt ut av pressedekningen.

Vær klar over at journalisten kan være helt uten bakgrunnskunnskap. Vær raus og tålmodig når du forklarer hva en sak dreier seg om. Du har mye igjen for å være en god og konstruktiv kilde. En journalist som gis innsikt, lager bedre vinklinger.

8.2 Respekter journalistens fag

Noen SLT-koordinatorer er medievante og har god kontakt med lokalpressen, mens andre har mindre medieerfaring. Kontakt informasjonsavdelingen i din kommune for å avklare din rolle med deres mediestrategi. Sørg for at styringsgruppen for SLT også blir orientert om dette, slik at alle vet hvem som gjør hva opp mot mediene.

For å lykkes i kontakten med media er det viktig å skaffe seg kunnskap om journalistenes arbeidsmåter. Spør journalisten om hva han eller hun trenger fra deg. Respekter deres arbeid slik du ønsker at de skal respektere ditt.

8.3 Forbered deg

Vær godt forberedt når du går i møte med media. Tenk igjennom hva du ønsker å oppnå, og hva som er hovedbudskapet. Skriv ned de viktigste poengene du ønsker å få fram. Let gjerne etter gode eksempler og konkrete historier som kan underbygge dette budskapet. Har du en idé til et godt bilde som kan illustrere saken? Foreslå gjerne!

Forbered deg også på hva som kan gjøre det vanskelig å nå fram med budskapet. Ikke bli overrasket over kritiske spørsmål. Bruk dem til å få fram eget budskap. Lag gjerne et kortfattet notat / fakta-ark med bakgrunnsinformasjon som journalisten kan få.

9 Taushetsplikten

Alle som utfører tjeneste eller arbeid for et forvaltningsorgan, deriblant SLT-koordinator, er etter forvaltningsloven § 13 pliktig til å hindre at andre får adgang eller kjennskap til noens personlige forhold. Med personlige forhold menes blant annet noens slektskaps-, familie- og hjemforhold, fysisk og psykisk helse, karakter og følelsesliv, utdanning og arbeid, økonomisk situasjon og selve partsforholdet (klientforhold).

For at opplysninger skal være undergitt taushetsplikt, kreves det at de er mottatt i forbindelse med tjenesten eller arbeidet. Det er ikke avgjørende hvor eller på hvilken måte opplysningene er mottatt.

Taushetsplikten innebærer både en passiv plikt til å tie og en aktiv plikt til å hindre at uvedkommende får tilgang til taushetsbelagt informasjon.

9.1 Unntak fra taushetsplikten

Det finnes flere unntak fra taushetsplikten. For det første kan informasjon deles dersom den informasjonen gjelder samtykker. Videre kan taushetsbelagt informasjon, på visse nærmere angitte vilkår, videreformidles i anonymisert form. I tillegg gir forvaltningsloven § 13 b anledning til i enkelte tilfeller å dele taushetsbelagt informasjon.

9.1.1 Samtykke

Det vanligste grunnlaget for samarbeid og informasjonsutveksling mellom ulike etater, er at personen som informasjonen gjelder samtykker til at opplysningene gis videre. Når den eller de som har krav på hemmelighet samtykker, kan opplysningene som samtykket omfatter videreformidles til andre. Opplysningene kan bare brukes så langt samtykket rekker.

Et samtykke må være gitt frivillig, det må være gitt uttrykkelig og vedkommende må være tilstrekkelig informert om konsekvensene samtykket vil/kan føre til. Et samtykke kan være både muntlig og skriftlig, og begge deler er juridisk bindende. Det anbefales likevel at samtykket alltid gjøres skriftlig med en beskrivelse av hvilken informasjon som kan formidles videre.

Det er viktig å være klar over at et samtykke kan trekkes tilbake når som helst.

Når det er snakk om å dele opplysninger om et barn under 18 år, er det et krav om at også verger samtykker. Normalt er verge til en mindreårig de eller den som har foreldreansvaret.

9.1.2 Anonymisering

Taushetsplikten er heller ikke til hinder for at man, under gitte forutsetninger, meddeler informasjon videre i anonymisert form. [Forvaltningsloven § 13 a nr. 2](#) krever imidlertid at opplysningen gis i statistisk form, eller at individualiserende kjennetegn utelates på annen måte. Det må forutsettes at alle individualiserende

kjennetegn utelates. Merk at informasjon ikke uten videre kan formidles videre selv om navn og/eller stedsnavn er utelatt. Det avgjørende for om et dokument som inneholder taushetsbelagte opplysninger kan gis ut i anonymisert form, er om muligheten for å gjenkjenne personen/saken reelt sett er fjernet.

9.1.3 Særlige unntak fra taushetsplikten i forvaltningsloven § 13 b

[Forvaltningsloven § 13 b](#) inneholder regler om særlige unntak fra taushetsplikten. I prinsippet gir reglene en uttømmende regulering av forvaltningens muligheter til selv å gjøre bruk av taushetsbelagte opplysninger. De unntakene som er de viktigste for SLT å kjenne til er forvaltningsloven § 13 b nr. 2, nr. 5 og nr. 6.

Unntaket i § 13 b nr. 2 oppstiller et unntak for at opplysninger som gis som ledd i en saksbehandling kan brukes til å «oppnå det formål de er gitt eller innhentet for». I praksis kommer unntaket oftest til anvendelse under behandlingen av en konkret sak som opplysningene er gitt eller innhentet for. Unntaket omfatter alle ledd i den ordinære saksbehandlingen. Bestemmelsen gir ingen begrensning med tanke på hvem opplysningene kan gis til. Som følge av begrensningen om at hensikten med kommunikasjonen er å oppnå det formålet opplysningene er gitt eller innhentet for, vil adgangen til å videreformidle opplysningene i praksis bli mest omfattende innenfor samme organ eller etat.

Ifølge forvaltningsloven § 13 b nr. 5 kan opplysninger videreformidles til andre forvaltningsorganer dersom de er «nødvendig å gi for å fremme avgiverorganets oppgaver etter lov, instruks eller oppnevningssgrunnlag». Etter denne bestemmelsen kreves det for det første at delingen av opplysninger fremmer interessene til det organet som sitter med opplysningene. For det andre må opplysningene være nødvendige å gi til et annet forvaltningsorgan. Dersom det er nær og saklig sammenheng mellom avgiverorganet og mottagerorganets virksomhet vil det være nødvendig.

Etter § 13 b nr. 6 kan det gjøres unntak fra taushetsplikten for å anmelde og gi opplysninger om lovbrudd til påtalemyndigheten eller kontrollmyndighet. Det er forvaltningsorganet i sin helhet som skal forestå anmeldelse eller gi opplysninger, og det er derfor ikke opp til den enkelte tjenestemann å vurdere og gi opplysninger eller anmeldelse om lovbrudd. Opplysninger eller anmeldelse om lovbrudd kan gis dersom det finnes ønskelig av allmenne hensyn, eller når forfølgning av lovbruddet har naturlig sammenheng med avgiverorganets oppgaver. Adgangen til å gi opplysninger eller anmeldelse om lovbrudd dersom det finnes ønskelig av allmenne hensyn er særlig aktuelt ved grove lovbrudd.

9.2 Hva plikter du å melde videre?

9.2.1 Generell avvergingsplikt

[Straffeloven § 196](#) pålegger enhver en avvergingsplikt dersom det er mistanke om alvorlige straffbare forhold som er særskilt angitt i bestemmelsen. Dette omfatter blant annet mistanke om voldtekt etter [straffeloven § 291](#) og voldtekt av barn under 14 år etter [§ 299](#), grov kroppsskade etter [§ 274](#) og incest etter [§ 312](#). Det grunnleggende kravet i § 196 er at man har holdt det som «sikkert eller mest sannsynlig» at et av de aktuelle lovbruddene vil skje på et tidspunkt da det ennå var mulig å avverge lovbruddet. Plikten til å avverge inntreffer i utgangspunktet idet man får opplysninger om et straffbart forhold, og plikten varer helt

til lovbruddet er begått. Avvergingsplikt gjelder også forhold som man får vite om i framtiden, uten sammenheng med yrkesutøvelsen. Les mer om avvergingsplikten på [plikt.no](https://www.plikt.no).

9.2.2 Varslingsplikt til politiet/påtalemyndigheten

[Straffeloven § 226](#) pålegger en varslingsplikt for de som innehar opplysninger som alene eller sammen med andre opplysninger godtgjør at det er foreliggende uriktig tiltale eller domfellelse mot en person. Har man opplysninger om at personen som er tiltalt eller dømt ikke har begått den straffbare handlingen eller at personen var utilregnelig på gjerningstidspunktet, så har man plikt til å varsle om dette.

Varslingsplikten etter straffeloven § 226 gjelder bare for straffbare handlinger som har en øvre strafferamme på mer enn ett års fengsel.

9.2.3 Meldeplikt til barnevernet

Etter [barnevernloven § 6-4](#) har alle offentlige ansatte, samt en rekke yrkesutøvere med profesjonsbestemt taushetsplikt, plikt til å melde fra til barnevernet av eget tiltak dersom det er grunn til å tro at et barn blir utsatt for mishandling, andre former for alvorlig omsorgssvikt eller når et barn viser vedvarende alvorlige atferdsvansker.

Utgangspunktet er at det er det man får vite om i tjenesten som kan utløse en meldeplikt. Likevel kan man ha plikt til å behandle en opplysning som er gitt utenfor arbeidstid dersom opplysningen er gitt deg nettopp fordi du arbeider i det offentlige.

Som et utgangspunkt skal meldingen sendes barneverntjenesten straks etter at den bekymringen som er grunnlaget for å sende meldingen har oppstått. En bekymringsmelding kan i utgangspunktet formidles både muntlig og skriftlig. Av hensyn til notoritet bør muntlige bekymringsmeldinger likevel dokumenteres og sendes til barneverntjenesten skriftlig i etterkant.

Merk! Opplysningsplikten er et personlig og selvstendig ansvar og du er derfor forpliktet til å sørge for at bekymringsmeldingen din når barnevernet, selv om en av dine ledere skal formidle den videre på dine vegne. Plikten til å gi opplysninger faller heller ikke bort selv om du på egenhånd forsøker å avhjelpe.

9.2.4 Taushetsplikten i SLT-samarbeidet

I SLT-nettverket hvor ulike faggrupper deltar, vil man oppleve at taushetsplikten ikke praktiseres likt, og slik skal det være. Helsepersonell har den strengeste og mest absolutte taushetsplikten, mens for eksempel barnevern og sosialtjeneste har noen flere unntak lovverket. Politiet er den etat som har flest unntak fra taushetsplikten i sitt lovverk.

Når ulike etater møtes i SLT-samarbeidet kan det derfor være utfordrende å vite hva som kan sies og ikke sies. Mange opplever at taushetsplikten gjør informasjonsutveksling og samarbeid problematisk blant annet av følgende grunner:

- De ulike instansene reguleres av ulikt lovverk og ulike føringer
- Mange kjenner ikke reglene og hvordan de praktiseres godt nok
- Mange vet ikke nok om andre etaters praksis

- Mange er usikre fordi de frykter konsekvensene ved å bryte taushetsplikten

Det anbefales derfor at taushetsplikten diskuteres i nettverket, slik at nettverket har en felles forståelse av hvilken informasjon som kan deles av de ulike faggruppene. På denne måten kan man unngå misforståelser og sikre et godt samarbeid, til tross for de ulike mulighetene til å dele opplysninger.

Nyttige dokumenter som omhandler taushetsplikten:

- [Veileder utgitt av KS: Taushetsplikt og samhandling i kommunalt arbeid for barn - ungdom - familier \(2013\)](#)
- [Taushetsplikt, opplysningsrett og opplysningsplikt - Regelkunnskap og praksis \(Nova, 2013\)](#)
- [Barnevernet og taushetsplikten, opplysningsretten og opplysningsplikten \(2005\)](#)
- [Politi og barnevern - nasjonale retningslinjer for samhandling](#)
- [Rundskriv. Rutiner og regler for informasjonsutveksling mellom kriminalomsorgen og barneverntjenesten.](#)
- [Helsepersonellens taushetsplikt – rett og plikt til å utlevere pasientopplysninger til politiet \(2015\)](#)